

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-60/20-8

D. G. d.o.o. S., po
opunomoćeniku I. F., odvjetniku
u Z.

Povodom inicijative za ocjenu zakonitosti akta direktora K. d. d.o.o. K., konkretno članka 38. stavka 3. i članka 41. stavka 1. i 2. Općih i tehničkih uvjeta isporuke vodnih usluga K. d. d.o.o. K., broj:324/1-13 od 22. srpnja 2013. (dalje: Opći uvjeti), Sud je po službenoj dužnosti ispitao uvjete za pokretanje postupka.

U inicijativi se navodi da na području nadležnosti isporučitelja usluge društvo D. G. d.o.o., S. ima proizvodni pogon, da zapošljava cca 450 radnika, od kojih neki stanuju u prostorima pogona gdje su i prijavljeni s adresom stanovanja, da je kasnio s plaćanjem računa za opskrbu pitkom vodom i to baš u vrijeme proglašenja pandemije Covid 19, obzirom da račune nije platio, K. d. d.o.o. K. je izvršilo fizičko zatvaranje ventila i tako mu onemogućilo opskrbu vodom, sve na osnovi odredbe članka 38. stavka 3. i 41. stavka 1. i 2. naprijed naznačenih Općih uvjeta.

Podnositelj smatra da je osporavana odredba suprotna odredbama Zakona o komunalnog gospodarstvu te ukazuje na to da je Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci U-II-1711/2002, već izrazio svoj stav o postojanju povrede načela zakonitosti iz članka 134. stavka 3. Ustava Republike Hrvatske, jer je utvrdio da ne postoji zakonska osnova koja bi pružatelju vodne usluge omogućavala da u slučaju neplaćanja računa za tu uslugu skida vodomjer. Predlaže ukidanje osporavanih odredbi Općih uvjeta.

Sud je pozvao donositelja predmetnih Općih uvjeta da se očituje.

Očitovanje je dostavio donositelj akta, u kojem, u bitnom, navodi da je predmetni akt na snazi i da se primjenjuje. U odnosu na navode podnositelja ističe da odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu nisu primjenjive u ovoj stvari, jer je akt donesen na osnovi Zakona o vodama iz 2009., kojim su odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu iz 1995., koje su se odnosile na isporuku vodnih usluga, stavljene izvan snage. Pojašnjava da je, u konkretnom slučaju, do obustave isporuke vode, došlo zbog visokog dugovanja podnositelja inicijative, što izravno utječe na poslovanje donositelja akta.

Predlaže odbiti prijedlog podnositelja.

Iz podataka u spisu proizlazi da je predmetne Opće uvjete donio je direktor K. d. d.o.o. K. temeljem članka 215. Zakona o vodama („Narodne novine“, broj 153/09, 63/13, 130/11, 56/13, dalje ZV), doneseni su pozivom na ZV-a koji više nije na snazi, unatoč izričitoj obvezi pružatelja ove javne usluge da, sukladno članku 113. Zakona o vodnim uslugama („Narodne novine“, broj 66/19), u roku od šest mjeseci od ishoda rješenja iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona (rješenje kojim nadležno ministarstvo utvrđuje da je javni isporučitelj vodne usluge ispunio uvjete za obavljanje te djelatnosti).

Naime, prema odredbi članka 253. Zakona o vodama („Narodne novine“, broj 66/19) na dan stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o vodama („Narodne novine“, br. 153/09., 63/11., 130/11., 56/13., 14/14. i 46/18.), a odredba članka 113. Zakona o vodnim uslugama („Narodne novine“, broj 66/19) propisuje da će isporučitelj vodnih usluga donijeti

opće uvjete isporuke vodnih usluga u roku od šest mjeseci od ishoda rješenja iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona.

Javni isporučitelj vodne usluge nije ispunio zakonom utvrđenu obvezu, već je i nakon prestanka važenja ZV-a, pozivom na nevažeći zakon mijenjao predmetne Opće uvjete, što nije u skladu s važećim pravnim okvirom.

Vezano za sadržaj odredbi Općih uvjeta koji omogućuju pružatelju ove javne usluge da u slučaju neplaćanja računa, onemogućiti korisniku opskrbu, valja ukazati na kogentnu normu članka 27. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, 41/14, 110/15, 14/19) koja uređuje uvjete pod kojima se uopće može obustaviti pružanja javne usluge.

Prema tome, u cilju zaštite potrošača, korisnika javne usluge, a svakako sukladno načelu proporcionalnosti, ovaj zakon zabranjuje i jasno kondicionira uvjete ograničavanja ili sprječavanja isporuke javne usluge u slučaju neplaćanja te usluge te određuje da, ako se račun trgovca koji pruža javnu uslugu osporava u sudskom ili izvansudskom postupku, a potrošač uredno podmiruje sve sljedeće nesporne račune, trgovac koji pruža javnu uslugu ne smije potrošaču obustaviti pružanje usluge do okončanja navedenoga sudskog ili izvansudskog postupka, osim u slučaju da je potrošač raskinuo ugovor s trgovcem koji pruža javnu uslugu.

Ako je trgovac koji pruža javnu uslugu obustavio pružanje usluge prije nego što je od nadležnog tijela ili osobe obaviješten o pokrenutom postupku iz stavka 1. ovoga članka, dužan je, bez naknade, ponovo započeti i nastaviti pružati uslugu potrošaču do okončanja sudskog ili izvansudskog postupka, osim u slučaju da je potrošač raskinuo ugovor s trgovcem koji pruža javnu uslugu, što vrijedi i za slučaj pokrenute prisilne naplate dugovanja.

Pritom valja napomenuti i da odredba članka 41. važećeg Zakona o vodnim uslugama („Narodne novine“, broj 66/19), poglavito u stavku 4. upućuje na postupanje sukladno Zakonu o zaštiti potrošača pa bi donositelj u donošenju novog akta o uvjetima isporuke vodnih usluga morao voditi računa o gore navedenom.

Međutim, obzirom na to da zakon temeljem kojeg je predmetni akt donesen više nije na pravnoj snazi, a upitan je i pravni značaj predmetnog akta kao općeg akta, ne postoje pretpostavke za postupanje Suda u postupku ocjene zakonitosti prema članku 83. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12., 152/14., 94/16., 29/17, dalje ZUS), slijedom čega, a sukladno odredbi članka 88. stavka 2. ZUS-a, dostavljamo ovu obavijest.

U Zagrebu, 21. prosinca 2020.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.